

Bezinning 396: Botsing tussen leven en dood

Matteus 8,28-34 = wekdagen 13° week woensdag

Het Woord

Toen Hij aan de overkant in het gebied van de Gadarenen kwam, liepen Hem vanuit de grafspelonken twee bezetenen tegemoet. Ze waren zo gevaarlijk dat niemand daar langs durfde te gaan. Ze begonnen te schreeuwen en te roepen: 'Wat hebben wij met Jou te maken, Zoon van God? Ben Je hier gekomen om ons pijn te doen nog voordat de tijd daarvoor is aangebroken?' Een eind verderop liep een grote kudde varkens te grazen. De demonen smeekten Hem: 'Als je ons uitdrijft, stuur ons dan naar die kudde varkens.' Hij antwoordde hun: 'Vooruit!' Ze verlieten de twee mannen en trokken in de varkens. Toen stormde de hele kudde van de steile helling af het meer in, en de dieren kwamen om in de golven. De varkenshoeders sloegen op de vlucht, en toen ze in de stad kwamen, vertelden ze het overal rond, ook wat er met de bezetenen was gebeurd. Nu trok de hele stad uit, Jezus tegemoet. Toen ze Hem gevonden hadden, verzochten ze Hem dringend hun gebied te verlaten.

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

In het Matteusevangelie is het de eerste keer dat Jezus eigen land verlaat, behalve de vlucht van het gezin van Jezus naar Egypte uit vrees voor Herodes (Matteus 2,13-15.19-33). Na deze gebeurtenis gaat Hij onmiddellijk terug naar Kafarnaum.

In dit verhaal gaan heel wat mensen 'naar buiten'. Jezus gaat buiten de grenzen van zijn eigen land. De twee bezeten mannen komen uit de graven. De demonen vragen aan Jezus hen uit de twee mannen te drijven. En inderdaad, ze komen naar buiten en verlaten dit leven door in het water, symbool van demonen en kwaad, te sterven. Alle bewoners van de stad komen naar buiten. Tot slot wordt Jezus verzocht buiten hun grenzen te gaan, terug van waar Hij gekomen is.

Jezus doet inderdaad wat ze Hem vragen: het volgende vers is Hij al in zijn thuisstad Kafarnaum. De reactie van die stad staat in schril contrast met de mensen die Jezus bewonderden na het stillen van de storm, wat hier net aan voorafgaat. Matteus' boodschap is helder: sommigen geven applaus voor Jezus, anderen sturen Hem weg: ongewenst!

Wat opvalt is wat er niet staat. Geen woord wordt gezegd over de twee mannen uit wie de demonen weggegaan zijn. Ze verdwijnen in het niets. Je zou nochtans mogen verwachten dat de

mensen uit de stad gelukkig zijn dat een groot probleem is weggenomen en dat die twee mensen normaal verder kunnen leven. Niet dus. Het verlies van de varkens, een economisch element, blijkt belangrijker te zijn dan de bevrijding van mensen.

Opmerkelijk is de botsing tussen Jezus en de demonen. Ja, Jezus gaat zelf naar dat stuk buitenland. Maar dan zijn vooral de demonen zeer actief: ze komen uit de graven, ze schreeuwen tot Jezus, spreken Hem aan, ze stellen zelf de oplossing voor, ze komen uit de twee mannen naar buiten en samen met de kudde zwijnen lopen ze het water in en sterven. Ze hadden het toch zelf gezegd: 'Hebben wij iets samen, U, Zoon van God, en wij?' Het antwoord is klaar: neen. Jezus is principe van leven, zelfs eeuwig leven. Met een enkel woord – vooruit! – overwint Hij het Kwaad en de dood. Demonen zijn principe van de dood. Ze eindigen waar ze thuis horen. Het kwaad en de dood horen thuis in de dood.

Het Woord in mijn leven

Verlaat ik voldoende mijn eigen wereld om naar mensen te gaan die zwaar lijden? Erken ik Jezus als de Zoon van God? Overstemt het economische principe in mijn leven het spirituele principe? Zijn er momenten dat ik Jezus verzoek mijn wereld te verlaten? Indien wel, waarom? Hebben mensen me ooit weggestuurd omdat ik in Jezus geloof?

Bidden met het Woord

Zoon van God,
U brengt het leven,
meer: het eeuwige leven.
U verdraagt niet
dat ook maar iemand
gevangen zit in dodelijke situaties,
bezetenheid, verslaving, onvrijheid ...
Verenig U zo met ons,
dat het kwade rond ons verdwijnt.
Laat Uw Geest in onze wereld heersen,
ook in de economie, de politiek,
het onderwijs, de vrije tijd,
de cultuur en de kunst,
de gezinnen en gemeenschappen.
Maak dat ik U altijd welkom heet
en nooit vraag mijn wereld te verlaten. Amen.

© Eric Haelvoet 2015